

[Støtter.]

og -tab på fremmed valuta). Indholdet dækker det ønske, som jeg fremsatte i et spørgsmål til ministeren den 23. april i år, således som ministeren var så venlig at understrege. Der er handlet hurtigt i sagen, og vi glæder os over, at der nu bliver ordnede og rimelige forhold på feltet.

Vi er tilfredse med, at forslaget omfatter alle former for realiseret kurstab og avance på fordringer af gæld, der har tilknytning til erhvervsmæssig virksomhed. Vi er enige med regeringen i, at det er nødvendigt med denne begrænsning, og derfor kan vi heller ikke støtte det af fremskridtspartiet fremsatte forslag.

Vi er også enige med ekspertudvalget og ministeren om, at hvis finanslån m. v. ikke var blevet omfattet af den nye bestemmelse, ville der opstå risiko for, at der skete en oplægning fra lange til korte kreditter.

Industrirådet har på et tidligere tidspunkt fremhævet, at gennemførelsen af denne skattemæssige ordning betyder, at kun en del af de eventuelle tab kan dækkes ind, nemlig tab i de virksomheder, som arbejder med overskud. Det er naturligvis rigtigt, og det er også indlysende, at mulighederne herfor vil stille sig meget forskelligt fra virksomhed til virksomhed. Jeg håber imidlertid, at Industrirådet alligevel vil hilse dette forslag velkommen.

Vi skal gøre vort til en hurtig udvalgsbehandling, således at de mange virksomheder, der arbejder med udenlandske lån og kreditter, opnår ret til fradrag for konstaterede kurstab. Vi er tilfreds med, at regeringen har imødekommet vor kritik af de hidtidige retstilstande.

Ømann (SF):

Det er to meget interessante forslag, vi har til behandling. Nu er forskellen mellem dem allerede udmalet, så det skal jeg ikke gå nærmere ind på. Jeg kan naturligvis ikke støtte fremskridtspartiets forslag, fordi det omfatter samtlige lån, også private. De er interessante af to grunde, og det kom frem i den konservative ordførers udtalelser her, at det; det drejer sig om, var fradrag af tab. Forslagene er altså udtryk for en dyb mistillid til dansk valuta; det er tabene, det drejer sig om. Hvis det var gevinsterne, der var tale om i en opgangstid for dansk valuta,

var disse forslag aldrig kommet frem. Vel, det var én ting. Jeg synes ikke, det er særlig klogt at fremsætte sådanne mistillidsvota til dansk valuta.

Men der er en anden ting, som er meget, meget mere interessant, som også kom frem, da den konservative ordfører talte. Han sagde, at det netop var udmærket, at man udskilte de private lån, og derfor kunne han ikke gå ind for hr. Glistrups forslag. Nu har jeg skændtes og diskuteret med hr. Stetter gennem de sidste 10 år, om det var muligt at skelne mellem private renter og erhvervsmæssige renter. Her har vi tilståelsen. Det er meget vel muligt at skelne imellem, om et finanslån er privat optaget eller optaget i erhvervsøjemed. Tak for tilståelsen, tak også for tilståelsen fra regeringens side, fra skatte- og afgiftsministerens side, hvis forslag jo netop er udformet på den måde, at man sondrer imellem privat gæld og erhvervsmæssig gæld og dermed nødvendigvis også imellem private renter og erhvervsmæssige renter. Jeg inkasserer dette her med tak, og jeg håber, man ikke glemmer det i andre forbindelser.

Men i øvrigt er disse forslag også interessante, fordi de giver os anledning til i udvalget at se på, hvad det egentlig er, hele dette låneområde dækker. Hvad dækker disse finanslån? Er det rendyrkede erhvervsmæssige lån alle sammen? Hvad er reglerne for deres ydelse? Hvortil er de anvendt? Jeg skal røbe, at jeg kender et privat tilfælde, hvor man har brugt et finanslån, et udmærket schweizisk lån til god kurs, til at erhverve et naboparcelhus. Den pågældende var gartner og havde altså papirerne i orden, han var erhvervsdrivende. Andre er henvist til at gå hen og inkassere deres kurstab på Børsen. Det ville være meget interessant at få rodet op i, hvad hele dette område egentlig dækker, hvilket styr Nationalbanken overhovedet har på ydelsen af disse lån.

Jeg er ikke særlig positiv, jeg synes, der var mange andre krøller på skattelovgivningen, vi godt kunne rette ud fremfor den, men jeg erkender, at den sondring, man har været inde på, og de sager, det har givet anledning til skatteadministrativt, har været meget store, og det ville være meget lettere at slå en streg hen over det og sige, at hele skidtet kan trækkes fra eller lægges til alt